

vult, magis quam aliarum omnium, & vniuersorum quæ fiunt, & ex tempore, per quod inquit omnia mutari, & quæ non simul incipiunt, simul quoque mutantur: ceu si pridie mutationis facta essent, simul fortè mutantur. Præterea quam ob causam ex illa transit ad Lacedæmoniorum rempublicam? sæpius enim in contraria transeunt respublicæ omnes, quam in ea quæ sint propinqua. Eadem ratio est de aliis quoque mutationibus. Ex Lacedæmonia enim, inquit, mutatio fit ad paucorum potestatem: ex ista verò ad popularem statum: ex illo rursus ad tyrannidem. Atqui & è contrario mutantur: ceu ex populari in paucorum potentiam, & magis quidem quam in tyrannidem. Præterea tyrannidis utrum mutatio fit vel non fit, nihil dicit propter quam causam, nec in quam reipublicæ speciem transit. Huius verò causa est, quòd non facilius dicere valebat: in definitum enim, nam secundum eum oportebat in primam & optimam, sic enim utique fieret continuo circulus: sed mutatur in tyrannidem tyrannis, ut ea quæ apud Sicyoniam ex Myronis tyrannide in Clisthenis, & in paucorum potentiam, ut illa quæ in Chalcide fuit Antileōtis, & in popularem statum, ut illa quæ Gelonis fuit Syracusis, & in optimates, ut illa quæ Charilai apud Lacedæmonios & Carthaginienses. Et in tyrannidem fit mutatio ex paucorum potentia, ut in Sicilia plurimæ vetustarum in Leontinis in Pantij tyrannidem: & apud Gelam in Cleandri: & apud Regium in Anaxilai: & in aliis compluribus ciuitatibus eodem modo. Absurdum etiam putare, in paucorum potentiam ideo transire, quia homines cupidi & pecuniarum studiosi in magistratibus versantur, ac non quia plurimi diuitiis superabundantes, nõ iustum existant par habere in ciuitate eos qui non habent facultates, & eos qui habent. In multisque paucorum potentibus non licet pecunias quærere, sed leges sunt prohibentes, apud Carthaginem autem quæ populariter gubernatur, pecuniis student, nec tamen adhuc mutati sunt. Absurdum etiam dicere, esse duas ciuitates sub paucorum gubernatione opulentorum & inopum. Quid enim aliud huic formæ quam Lacedæmonia accidit, vel alteri cuiusque, vbi non omnes æqualia possideant, aut non omnes æqualiter sint boni viri? nullo autem pauperiore facto,

Α πολιτείας μᾶλλον, ἢ τὰ ἄλλων πασῶν καὶ τῶν γιγνομένων πάντων, καὶ διὰ τε τὸ χρόνου, διὸν λέγει πάντα μεταβάλλειν, καὶ τὰ μὴ ἀμειψέσθαι ἀμειψαίμεθα, ἀμειψαίμεθα μεταβάλλει δὲ, εἰ τῆ σφετέρῃ ἡμέρᾳ ἐχλύτο τῆς ἔσπης, ἀμειψέσθαι μεταβάλλει. πρὸς δὲ τούτοις διὰ τὴν ἀγρίαν ἐν ταύτης εἰς τὴν Λακωνικῆν μεταβάλλει, πλεονάμει γὰρ εἰς τὴν ἐναντίαν μεταβάλλοισι πάσαι αἱ πολιτεῖαι, ἢ [εἰς] τὴν σμικρογυμνῶν, ὁ δὲ αὐτὸς λόγος, καὶ περὶ τῶν ἄλλων μεταβολῶν, ἐν γὰρ τῇ Λακωνικῆς, φησὶ, μεταβάλλει εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν, ἐν δὲ ταύτης, εἰς δημοκρατίαν, εἰς τυραννίδα, ὅ, ἐν δημοκρατίας, καὶ τοὶ καὶ ἀνάπαλιν μεταβάλλοισι, ὅσον, ἐν δήμου εἰς ὀλιγαρχίαν, καὶ μᾶλλον ἢ εἰς μοναρχίαν, ἐπὶ δὲ τυραννίδος οὐ λέγει, οὐτ' εἰς ἕσται μεταβολή, ὅτ' εἰ μὴ ἕσται, διὰ τὴν ἀγρίαν, καὶ εἰς ποίαν πολιτείαν. τοῦτο δὲ ἀποδοῖ, ὅτι οὐ βραδίως ἀπὸ εἰς ἕσται ἀόριστον γὰρ, ἐπεὶ κατ' ἐπέκεινον δὲ εἰς τὴν σφετέρῃ καὶ τὴν ἀείστην, οὕτω γὰρ ἀπὸ ἐγγενετο σμικρογυμνῶν καὶ κύκλος, ἀλλὰ μεταβάλλει καὶ εἰς τυραννίδα τυραννίδος ὡσπερ ἡ Σικωνίως ἐν τῆς Μύρωνος εἰς τὴν Κλεισθένους, καὶ εἰς ὀλιγαρχίαν ὡσπερ ἡ ἐν Χαλκίδι, ἢ Ἀντιθέοντος, καὶ εἰς δημοκρατίαν ὡσπερ ἡ ἐν Γέλας ἐν Συρακούσας, καὶ εἰς ἀριστοκρατίαν ὡσπερ ἡ Χαριλάου ἐν Λακεδαιμονίᾳ, καὶ ἐν Καρχηδόνι, καὶ εἰς τυραννίδα μεταβάλλει ἐξ ὀλιγαρχίας, ὡσπερ ἐν Σικελίᾳ γὰρ δὲν ἀπὸ εἰς ἕσται τῶν ἀρχαίων, ἐν Λεοντίνοις, εἰς τὴν Παναγίτου τυραννίδα, καὶ ἐν Γέλας, εἰς τὴν Κλεισθένους, καὶ ἐν Ρηγίῳ, εἰς τὴν Ἀναξιλᾶου, καὶ ἐν ἄλλαις πολλαῖς πόλεσιν ἀστυπτοῦς. ἀποδοῖ δὲ καὶ τὸ οἶσται εἰς ὀλιγαρχίαν διὰ τὸ μεταβάλλειν, ὅτι φιλοχρηματικοὶ καὶ χρηματιστῆς οἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς, ἀλλ' οὐχ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐσφύροντες ταῖς οὐσίαις, οὐ δύνανται οἰονταί, ἔστι, ἵσταν μετέχειν τῆς πόλεως, ὅσον κερτιμηδῶν μὴ δὲν ταῖς κερτιμηδῶν, ἐν πολλαῖς τε ὀλιγαρχίαις ἐκ ἐξέσται χρηματιστῆς, ἀλλὰ νόμοι εἰσιν οἱ κωλύοντες, ἐν Καρχηδόνι δὲ δημοκρατιοῦσιν χρηματιστῆς, καὶ οὐπω μεταβεβλήκεισιν. ἀποδοῖ δὲ καὶ τὸ φάται δύο πόλεις, ἔστι, τὴν ὀλιγαρχικῆν, πολισίαν, καὶ πεινίαν. τί γὰρ αὐτὴ μᾶλλον τῆς Λακωνικῆς πέποιθεν, ἢ ὀπισθοστροφῆς ἄλλης, οὐ μὴ πάντες κέρτιμται ἔ-

σται, ἢ μὴ πάντες ὁμοίως εἰσὶν ἀγαθοὶ ἄνθρωποι; οὐδένος δὲ πεινέσται γυμνασίου ἢ σφετέρῃ, οὐδὲν